

elementer, der både er i Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag og SF's forslag.

Jeg vil godt understrege, at der ligesom er to elementer, der har været drivkraften i forhold til, at vi i Kristeligt Folkeparti har arbejdet meget med samværsager i de sidste par år og nu også har fremsat og fået behandlet vores beslutningsforslag i dag.

Det er for det første vores ønske om, at børnekonventionen bliver implementeret helt generelt i dansk lovgivning og altså også på det område, der regulerer spørgsmål omkring samvær.

Det andet er, at jeg, som jeg tror alle ordførere har, har fået bunker af henvendelser fra forældre om samværsager. Det er ikke, fordi jeg altid giver forældrene medhold, det er ikke, fordi jeg sådan går ind i sagerne, for det føler jeg simpelt hen ikke jeg kan overkomme, og jeg føler heller ikke, at jeg har den fornødne viden til at kunne gøre det, men det har for mig været et tydeligt signal om, at der på dette område er noget riv-ravruskende galt, for nu at sige det ligeud.

Jeg kan for vores vedkommende bedst karakterisere synet på lovgivningen ved at gøre de ord, som kantorchef Anders Bille i Vejle Statsamt skrev i Tidsskrift for Familie- og Arveret nr. 4, august 2001, til mine. Han belyser her, hvad der er sket på samværsområdet over de seneste årtier.

Han skriver: De sidste 30 år er der i Danmark sket store ændringer i samværspraksis. Generelt var det tidligere hovedsynspunktet, at samvær ikke var godt for et barn, hvis forældrene havde stærke indbyrdes konflikter. I dag er det opfattelsen, at et barns ret til at kende begge sine biologiske forældre bør sikres ved samvær, uanset hvordan forældrene har det med hinanden. Ændringerne er ikke sket som følge af ny viden, men har været dikteret af politiske mål og ønsker. I praksis betyder det, at der er fokuseret på de biologiske forældres ret til samvær.

Udviklingen kan beskrives som et udtryk for, at der er lagt stigende vægt på forældres ret til samvær og mindre vægt på hensynet til barnet. Mere rigtigt er det nok at erkende, at det for udenforstående er meget vanskeligt at bedømme, hvad der konkret er bedst for et barn, og at myndighederne derfor har valgt at følge hovedreglen om, at den biologiske forælder har ret til samvær.

Der har simpelt hen manglet generelle undersøgelser om, hvad der er godt for børn i relation til samvær. I de seneste år har der imidlertid i Danmark som i andre lande været en stigende

interesse for at undersøge, hvilke virkninger, positive som negative, samvær har på børnene.

Når jeg vælger at tage det forholdsvis lange citat med her, er det, fordi det for det første meget rigtigt udtrykker, at der i lovgivningen, som den har set ud siden 1996, er blevet lagt mere vægt på forældres ret end på børns ret og på barnets tarv. Samværslovgivningen er for os at se i Kristeligt Folkeparti i høj grad udformet på baggrund af et voksenperspektiv og bliver ikke set fra børnehøjde.

Det andet er selvfølgelig også – det råder ministeren jo med de tilsagn, der er givet i dag, lidt bod på – at der ikke er nok viden om, hvad samvær betyder for børn. Vi har brug for flere undersøgelser på det her område. Jeg vil godt kvittere for, at ministeren her i dag har taget tråden op dér, hvor den tidligere justitsminister slap, for han lovede faktisk allerede på et samråd i Retsudvalget, som jeg havde indkaldt til i marts måned 2001, at der skulle igangsættes undersøgelser. De er altså først for alvor nu ved at komme i gang, og nye kommer til med det, som ministeren i dag har tilkendegivet at Socialforskningsinstituttet er i gang med, og som Civilretsdirektoratet vil gå i gang med.

Der er jo meget fokus i debatten på forholdet mellem praksis og lovgivning. Selvfølgelig er det interessant at se på praksis også i forhold til at få viden om, hvorvidt lovgivningen er god nok, og om praksis lever op til de intentioner, der var fra lovgivernes side.

Jeg vil godt klart tilkendegive i dag, at efter Kristeligt Folkepartis opfattelse er der en nøje sammenhæng mellem lovgivning og praksis, og lovgivningen skal ændres, hvis vi skal have en praksis, der i højere grad er i overensstemmelse med ønsket om børns rettigheder og de intentioner, der er i børnekonventionen, ikke mindst om, at børn under alle omstændigheder skal have mulighed for at blive hørt.

Kl. 16.20

Jeg er i den forbindelse meget glad for hr. Helge Adam Møllers tilkendegivelser, når han siger, at han ikke er overbevist om, at det er hundrede procent indlysende, at vi lever op til FN's børnekonvention. Jeg fornemmede både hos ham, hos Venstre og i partierne i det hele taget en meget stor imødekommenhed i forhold til at vurdere, om det ikke er lovgivningen, der til syvende og sidst må ændres, for at vi får en praksis, som vi synes lever op til det, der må være til barnets bedste, og som er det helt afgørende ud-